

projektet blive til en realitet, hr. Uffe Ellemann-Jensen. Alt taler for, at det bliver det; men den danske befolkning er så sundt indstillet, at den vil se barnet og forholde sig til det, når det er født.

Men når Den Økonomiske og Monetære Union ikke er en realitet, så kommer man ikke godt af sted med – og det er bl.a. det, der har været problemet også med Venstres bidrag til den europæiske debat – sådan at true og stille et europæisk projekt op, som befolkningen ikke kan forholde sig til, fordi det ikke er blevet til en realitet endnu. Tingene må – sådan er det i europæisk politik som i dansk politik – foregå i den rigtige rækkefølge.

Jeg medvirker ikke til at stille teoretiske europæiske konstruktioner op, som kan bruges partipolitisk til enten at skræmme eller true. Jeg medvirker derimod til ud fra vores bedste vurdering af, hvad der tjener Danmarks interesser bedst, at lægge det frem i forhold til befolkningen, når vi kender de praktiske, konkrete resultater af regeringskonferencen. Det er det eneste ansvarlige standpunkt i udenrigspolitik som i indenrigspolitik.

(Kort bemærkning).

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Hvis alle fulgte statsministerens råd med hensyn til at vente med at forholde sig til barnet, til det er født, ville der ikke blive født ret mange børn.

Men i øvrigt har statsministeren jo ret. Statsministeren har jo ret: man kan ikke true den danske befolkning. Man kan ikke true den danske befolkning til at skulle tage stilling, sige ja, til noget bestemt omkring Europa.

Men jeg vil gerne føje til: Man kan heller ikke snyde den danske befolkning. Man kan ikke snyde den danske befolkning ved at lade være med at debattere tingene åbent. Og det er derfor, der er behov for at overbevise, for at vise politisk lederskab. Jeg kommer til at tænke på salmedigteren Jakob Knudsen, der for ca. 100 år siden skrev, at i Danmark består det meste politiske lederskab i at vandre efter flokken og prøve at gætte, hvor den går hen. Det er jo den form for politisk lederskab, regeringen præsterer her.

Det er ikke teoretiske ting, der skal tages stilling til. Vi har i dag hørt regeringen berette med stolthed om, hvordan Danmark kan leve op til konvergenskriterierne. Hvad i alverden vil man bruge det til, hvis man så ikke vil melde ud, at vi ønsker at komme med i en fælles valuta? Det vil

ikke være uansvarligt, tværtimod, det er uansvarligt at lade omverdenen svæve i uvidenhed om, hvad der egentlig er Danmarks holdning. Derfor efterlyser vi en stillingtagen fra regeringens side.

Er det teoretisk med Vestunionen? Det kan det da ikke være, for samtlige andre europæiske NATO-lande har valgt en stærkere tilknytning end Danmark til Vestunionen. Hvorfor skulle det så pludselig være teoretisk for os?

Lad os få en stillingtagen. Lad os få noget, som kan føre frem til en debat for og imod, og hvor man ved, hvor man har regeringen. Lad os se en lille smule politisk lederskab i det her spørgsmål. Det er der brug for.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet i den her EU-debat, fordi den ikke afviger ret meget fra den, vi havde for 14 dage siden, for nu at sige det mildt.

Men da hr. Uffe Ellemann-Jensen sagde det dér med lederskab, så sad jeg dernede og fik den tanke: Tænk, om vi nu havde ladet hr. Uffe Ellemann-Jensens råd være fortsat ledetråd i EU-politikken? Og jeg kom faktisk på den tanke, at det egentlig godt kan være, det var forkert, at vi afviste Venstres tanker for nogen tid siden om at tage en ny folkeafstemning f.eks. om ØMU'ens tredje fase.

Det kan da godt være, det var forkert, hr. Uffe Ellemann-Jensen, for så havde vores forbehold jo stået stjernefast og klart, fordi den danske befolkning så havde sagt nej to gange. Jeg går og tænker over det. Det kan godt være, vi har begået en fejl ved ikke at rette os efter det råd, vi fik fra Venstre, for det er rent faktisk ikke noget nyt, Venstre siger. Hvis vi tager måned efter måned, debat efter debat, de sidste to år, så er det jo sådan set den samme tale, der er holdt.

Så vil jeg sige til regeringen, at så let slipper regeringen jo heller ikke. Regeringen siger: Vi fastholder og respekterer de fire forbehold. Man siger også: De er ikke til diskussion på regeringskonferencen; og så har man sådan en semantisk krølle, hvor man siger, at det er, fordi det er os selv, der tager stilling til det. Jamen er der nogen, der har sagt andet?

Men lad os da begynde at diskutere de emner, de omhandler, for de emner, de omhandler, er om nogen til diskussion på regeringskonferencen. Den lille del har hr. Uffe Ellemann-Jensen jo ret i. Og lad os da bruge tiden til at diskutere